

Lennart Iverus

f. 1930 i Skara

Akademiska studier i bl.a. historia och konsthistoria, studier vid Konsthögskolan 1957-62, Atelier 17, Atelier Friedländer, Paris, samt Royal College of Art, London.

Undervisar på Konstfacksolan. stipendier från franska staten 1959, italienska staten 1961-62, British Council 1963-64, Statens stora arbetsstipendium 1974-75.

Separatutställningar i Göteborg, Lund, Malmö, Stockholm, Norrköping, Linköping, Karlstad, Oslo och Reykjavik. Deltagit i samlingsutställningar i de nordiska länderna samt i Frankrike, England, Tyskland, Ryssland, Italien, Indonesien, Kuba, Venezuela, Australien, USA.

Representerad i Nationalmuseum, Göteborgs Konstmuseum, Malmö Museum, museerna i Norrköping, Eskilstuna och Västerås, Nasjonalgalleriet i Oslo, Tessininstitutet i Paris, Nordens Hus, Reykjavik.

Tidigare representerad i FfGKs utgåvor 1961, 1963 och 1969.

I 1989 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår: Valv och vegetativa former. Kopparstick. Tryck: Atelier Lacouriere et Frelaut, Paris.

Alltsedan debuten i mitten av 1960-talet har Iverus sysslat med arkitekturmotiv, gotiska strukturer likaväl som barocka skapelser. Den gemensamma nämnaren är väl formernas mångfald och övergripande rytmiska organisation, som bildat utgångspunkten för otaliga variationer. Ofta har strukturens stabilitet ställts mot formernas inneboende möjligheter till rörelse och förändring. Rörelsen resulterar ofta i en upplösning av formerna, de skarpa detaljerna vittrar- men den leder också till en korruption av själva strukturen, bygget vacklar och sveps med.

Mot ordning och symmetri står här kaos och förstörelse. Formerna förvandlas till virvlande rörelser, likt en malström (för att citera titeln på en svit teckningar) som bryter ned och tar med sig allt i sin väg. Men i dessa krafter finns paradoxalt nog samma lagbundenhet som i arkitekturen, de bildar lika tydliga mönster. Nedbrytning och uppbyggnad går hand i hand och styrs av samma lagar. Kuturen och naturen byggs upp och raseras som en del av en process, de behärskar såväl valv som vegetativa former.

Det kan nog sägas föreligga en andlig släktskap mellan Iverus och renässanskonstnären Leonardo da Vinci, som medan han utforskade skapandets och naturens principer också intresserade sig för kaos och undergång, bl. a. i studiet av vatten och virvlar och i en svit syndaflodsfantasier. Det framstår som helt konsekvent att humanisten och läraren Iverus inordnar sig i en sådan tradition.

Börje Magnusson